

چکیده

مقدمه: شکستگی تروماتیک مهره های کمری، یکی از شایع ترین اختلالات روزمره، در بخش های جراحی مغز و اعصاب به شمار می رود. تکنیکهای جراحی متفاوتی برای درمان آن به کار می روند که فیکساسیون پوسترولترال با استفاده از Rod و screw یکی از شایعترین آنهاست. آلدروونات اثری مهارى روی بازجذب استخوانی توسط استئو کلاستها دارد. هدف از این پژوهش بررسی تاثیر آلدروونات، برای افزایش میزان فیوژن و در نتیجه کیفیت زندگی این بیماران است.

روش کار: در این مطالعه کارآزمایی بالینی ۶۰ بیمار مرد با بازه سنی ۱۸ تا ۵۰ سال، با شکستگی تروماتیک یکی از مهره های کمری، به طور کاملاً تصادفی به دو گروه A و B تقسیم شدند. برای هر دو گروه، جراحی پوسترولترال با تعبیه Rod و screw انجام گرفت. در هنگام ترخیص، برای گروه A علاوه بر درمانهای معمول، قرص آلدروونات با دوز 35mg در هفته تجویز گردید. ۶ ماه پس از مداخله جراحی، بیماران با انجام گرافی های فانکشنال و CT اسکن مورد ارزیابی قرار گرفتند.

نتایج: در مطالعه ما میانگین زاویه لوردوز کمری در دو گروه A و B، در ابتدای مطالعه به ترتیب ۳۶.۸۹ و ۳۴.۵۰ درجه بود که پس از ۶ ماه میانگین این زاویه در دو گروه به ترتیب ۳۷.۳۹ و ۳۵.۰۶ درجه شده بود. ($P < 0.001$) میانگین IVS در زمان تروما در دو گروه A و B به ترتیب ۰.۷۳۱ و ۰.۷۱۸ بود که پس از ۶ ماه این مقادیر به ترتیب ۰.۷۳۸ و ۰.۷۲۴ شده بود. ($P < 0.001$) میانگین میزان درد بیماران بر اساس VAS، در دو گروه A و B در ابتدا به ترتیب ۶.۸۳ و ۷ بود که پس از ۶ ماه به ترتیب ۱.۶۷ و ۱.۹۴ شده بود. ($P < 0.001$) در بررسی های رادیولوژیکنیز، در گروه A در دو بیمار شواهد کافی برای فیوژن موفق دیده نشد. (۱۱٪) که در گروه B این تعداد، سه نفر بودند. (۱۸٪) اما در آنالیز آماری تفاوت معناداری بین دو گروه از این نظر وجود نداشت. ($P > 0.05$)

نتیجه گیری : تجویز داروی آلدرونات با دوز 35mg در هفته، پس از ۶ ماه باعث حفظ بهتر زاویه لوردوز کمری، حفظ بهتر IVS و نیز کاهش بهتر درد در گروه مداخله می شود. اما این دارو تاثیر معناداری بر روی میزان فیوژن در بیماران نداشته است.

کلمات کلیدی : شکستگی تروماتیک کمری، آلدرونات، میزان فیوژن